

SAVINIANUS

baptizate sunt de manu ipsius sc̄i. Audiens
hec imperator quod multa pars populi per-
sc̄im sauvianū credebat. iussit crispiū
p̄sidem non agnita milites mittere. ut illū
um etiam ad se exhiberent. Qui ubi uener-
ad sc̄im dei. in uenerunt ipsū orantem. &
timuerunt appropinquare ei. Audiens
hec imp̄ator quia nichil p̄ualuerunt no-
tare famulo dei. iterum misit adeos. alios
non agnita. & in uenerunt eum similiū
orationem completere. Ipsi quoq; orare cepe-
runt cū eo. Ixmplens autē orationē suā
sc̄s sauvianus. iuruit. & locutus est p̄
fēl ad eum. Sauviane nūq; dīctus es depa-
tria tua. autē quid in hoc loco uersaris? Respon-
dit ei sc̄s: auiaianus. Non sum iectus depatria
mea sed dīm quesui cuius uirtutē agnoui.
& gār: inueni. om̄lites autē dicebant adeū.
Sauviane dīs nr̄ imperator desiderat te ui-

& dimittere om̄ia peccata mea. Tunc imperator
iussit sc̄im sauvianū in carcerem mitti. & aqua
draginta & octo multis custodiri. Et ubi
iudeuuit sc̄im sauvianū. conuicti sunt. &
deposituerunt arma sua intera dicentes. Et
nos credimus indīm & in sc̄im sauvianū. &
adoramus eū. Art autē imperator adeos. Nū
quid & nos maledicti estis. quod ipsū uultis seq?
Venite & adorate deos meos. & dabo uobis
aurum & argentum. & in maximo honore
constituam uos. om̄lites autē dicebant ad
eum. Peccumia tua tecū sit imp̄ditionem.
nos simul baptizari cupimus. & credimus
in sc̄im trinitatē. Iratus autē imperator
iussit eos decollari. & ita ppter grām sc̄i sam-
iani impluerunt martirium. Iratus uero
imperator. dicebat moerde suo. Si non p̄didero
maledictū istū cum maleficis suis. totum po-
pulum ad se tracturus erit. Tunc iussit impa-

